

Frank Klaver, Matthijs Kool, René Dam, Tido Wiedijk, Ian Vasbinder,
Peter de Boer en Raimond Sijmonsma.

Greenkeepers van Amsterdamse Golf Club voelen zich gewaardeerd

Elke donderdag krijgen de greenkeepers op de Amsterdamse Golf Club iets lekkers van hun werkgever en rond kerst maakt en serveert het bestuur van deze vereniging een kerstlunch waarbij ook het team van hoofdgreenkeeper Frank Klaver elk jaar aanschuift. Het zijn twee uitingen van de waardering van de vereniging voor het werk dat de greenkeepers op deze 18-holes parkbaan verrichten.

Auteur: Wijnand Meijboom

‘Ze weten hier heel goed hoe belangrijk ons werk is om het spel goed te kunnen spelen’, vertelt Klaver in de kantine van de greenkeepers. De vereniging is financieel gezond en kan daardoor ook investeren. Zo zal volgens planning volgend jaar een nieuwe schuur verrijzen om machines op te slaan en zal de kantine van de greenkeepers uitgebreid worden. Recent is een nieuwe spuitplaats aangelegd en op de fairway draait weer een autonome demo-maairobot

‘Gelukkig wordt er nu goed naar ons geluisterd’

om te ontdekken of deze ook een waardevolle aanvulling kan zijn op het machinepark. Alle investeringen hebben tot doel om de baan elk jaar een stukje beter te maken en te zorgen voor goede werkomstandigheden voor de greenkeepers die uiteindelijk deze verdere kwaliteitsverbetering moeten realiseren.

‘Bij de aanleg van deze baan is destijds te veel bekibbeld, waardoor sommige zaken toen niet goed zijn gegaan’, blikt Klaver terug. ‘Gelukkig wordt er nu goed naar ons geluisterd.’ Hij heeft wekelijks contact met de baancommissaris die ook voorzitter is van de club. ‘Dat maakt veel dingen een stuk eenvoudiger’, weet Klaver. ‘De leden zijn allemaal tevreden over de huidige staat van de baan.’ Mocht er onverhoopt toch een keer gedoe zijn, dan laat Klaver zich niet gek maken. ‘Ik ben vrij nuchter’, zegt hij. Elf jaar geleden zette hij zijn eerste stappen op de golfbaan aan de Bauduinlaan in de Houtrakpolder. Hij had er toen al een hele carrière als greenkeeper opzitten. Hij begon als hovenier en ontdekte het vak als greenkeeper toen hij actief was bij de aanleg van golfbanen. Na zijn militaire dienst werd hij direct hoofdgreenkeeper op Ooghduyne. Hij werkte vervolgens op Sluispolder, Naarderbos en Dirkshorn en tussendoor ook nog even als zelfstandige, voordat hij naar de Amsterdamse kwam. Hij is tevens al jaren lid van het NGA-bestuur.

Feestje

Van het huidige team kan alleen René Dam zich nog de komst van Klaver herinneren. Samen vierden ze vorig jaar een feestje met barbecue: Dam vanwege zijn 25-jarig jubileum en Klaver vanwege zijn tweede lustrum. Ook Dam begon ooit als hovenier. Hij rolde het greenkeepersvak in op het moment dat hij wel een beetje klaar was met zijn werk als hovenier. ‘Aanvankelijk werkten wij veel voor particulieren, maar dat verschoof steeds meer naar werk voor bedrijven. Een oud-collega belde mij op het juiste moment om te vertellen dat er op deze golfbaan een greenkeeper gezocht werd. Het fijne

aan dit werk vind ik om met een heel team iets moois te maken op een vaste plek.’ Hij is zelfs even hoofdgreenkeeper geweest, maar heeft uiteindelijk in goed overleg besloten om een stapje terug te doen om ook jongeren een kans te geven.

Een van die jongeren was de huidige assistent-hoofdgreenkeeper Tido Wiedijk, die inmiddels ook al tien jaar op deze golfbaan werkt, waarvan de laatste vier jaar in zijn huidige functie. Tijdens zijn hoveniersopleiding liep hij stage op de golfbaan in Dirkshorn. De stage leidde tot vakantiewerk en uiteindelijk is hij daar naar eigen zeggen ‘blijven hangen’. Frank Klaver werkte daar toen ook. Toen Klaver naar de Amsterdamse vertrok, werd Wiedijk een jaar later door hem gebeld met de vraag om ook naar de Amsterdamse te komen. Hij houdt van autorijden, dus was het geen probleem om te verkassen. Hij vervangt Klaver en deelt deze functie van assistent-hoofdgreenkeeper met Bas Schreuder. ‘Wij hebben er expres twee, zodat er altijd een back-up is’, verklaart Klaver.

‘Als je ziet wat er allemaal in de akkerbouw gebruikt wordt, dan is die enkele keer dat wij iets gebruiken te verwaarlozen. Het is allemaal een beetje scheef’

Raimond Sijmonsma is na een bonte verzameling aan banen, waarvan een aantal in de evenementenbranche, als zij-instromer op de golfbaan terechtgekomen. ‘Ik heb mij een keer laten doormeten en daar kwam uit dat ik graag

buiten werkte. Dankzij een beroepskeuzetest ben ik drie halve dagen op deze golfbaan gaan kijken en nu zit ik er nog steeds’, blikt hij terug. Hij doet het goed en won in 2024 de titel Toro Greenkeeper Student of the Year. ‘In de meeste jobs werk je voor jezelf of een baas. Hier zijn 1.050 leden die hier hun vrije tijd doorbrengen superblij met het werk dat jij doet. Daarnaast vind ik het heel leuk om met machines en gras bezig te zijn.’

Thuiskomen

Zijn collega Peter de Boer bewandelde aanvankelijk ook een heel ander carrièrepad, totdat hij door een burn-out vastliep. Hij begon bij een eenuurservice voor fotografie, belandde in de groothandel van camera's, werd bedrijfsleider en nam uiteindelijk een importbedrijf in deze sector over. Toen ging het fout en is hij via een re-integratietraject en een beroepentest erachter gekomen dat zijn toenmalige beroep helemaal onderaan zijn lijstje stond. ‘Greenkeeper stond op drie en ik dacht: wat is dat in godsnaam?’ Zijn begeleidster kon het uitleggen en na een gesprek met Tido Wiedijk kwam hij op de golfbaan terecht. ‘Het voelde direct als thuiskomen’, zegt hij. ‘Achteraf heeft mijn burn-out positief uitgekapt. Ik ben van tweehonderd procent stress naar nul stress gegaan.’ Hij fotografeert bijna dagelijks wel iets op de golfbaan. Diverse foto's sieren een wand in de kantine. ‘Met foto's kan je laten zien hoe mooi de golfbaan is. Ik fotografeer ook met een drone en dan zie je soms dingen die ook handig kunnen zijn voor het onderhoud. Patroonmaaien kan je bijvoorbeeld heel mooi zichtbaar maken.’

film en televisie. 'Het werd te zwaar en ik zocht een baan waar ik een beetje kon afbouwen', verklaart hij zijn carrièreswitch. Hij verkaste 2,5 jaar geleden naar de Amsterdamse, omdat deze baan dichterbij zijn woonplek was. Hij startte als fulltimer, maar verkortte zijn werkweek naar 32 uur. Die uren verdeelt hij inmiddels tussen zijn werk als greenkeeper (12 uur) en zijn baan als caddiemaster (20 uur). Je kunt hem inmiddels wel alles vragen over gras.

'In de meeste jobs werk je voor jezelf of een baas. Hier zijn 1.050 leden die hier hun vrije tijd doorbrengen superblij met het werk dat jij doet'

Dankbaar

Victor Wijs speelt al vanaf zijn negende golf. 'Mijn vader was destijds voorzitter op deze golfbaan en zo ben ik al vroeg jeugdlessen gaan volgen.' Hij wist tijdens een snuffelstage als dertienjarige al dat het beroep van greenkeeper goed bij hem paste. Na een volgende stage tijdens zijn hoveniersopleiding op het mbo is hij 'blijven plakken'. Dat is inmiddels dertien jaar geleden. 'Je bent lekker buiten en ook de gezelligheid met collega's spreekt mij aan.' Doordat

hij zelf het spel speelt en de baan onderhoudt, begrijpt hij nog beter waarom sommige werkzaamheden wel of juist niet gedaan worden. Vanwege een gezondheidsprobleem is hij van fulltime naar parttime werk overgestapt. 'Ik ben nu dankbaar dat ik hier nog gewoon lekker mijn ding kan doen.'

Pensioen

Ian Vasbinder werkt ten tijde van het interview net een maand op deze baan. Hij is echter zeker geen groentje in het vak. Zijn inmiddels overleden vader werkte ook als greenkeeper op deze baan en als kind ging hij weleens mee. 'Het is mij een beetje met de paplepel ingegoten', zegt hij. Hij liep ook stage in Amsterdam en werkte voordat hij in dienst kwam in de Amsterdam Arena, in Leverkussen en op de golfbanen De Hoge Dijk en Heemskerk. Toen Klaver versterking zocht, appte hij de oud-stagiair en die kwam graag over. Na een maand heeft hij het enorm naar zijn zin en wil hij wel tot zijn pensioen hier blijven werken, zegt hij met een glimlach.

Ambitie

Generatiegenoot Matthijs Kool volgde tijdens zijn opleiding recreatie en natuur in Hoorn ook de module sport. 'Dat vond ik veel afwisselender.' Na een telefoontje met Frank kon hij stage lopen bij de Amsterdamse Golf Club en dat beviel een stuk beter dan zijn stage op een vakantiepark. 'Ik voelde mij hier veel minder bekeken tijdens het werk.' Hij werkt nu drie jaar op deze baan en heeft de ambitie om door te groeien naar de functie van hoofdgreenkeeper. De papieren hiervoor heeft hij inmiddels op zak. 'Ik hoop natuurlijk nog veel bij te leren in de praktijk', blikt hij vooruit.

De parkbaan kent veel waterpartijen. Zij zorgen niet alleen voor een gevarieerde flora en fauna, maar zijn ook belangrijk voor de beregening. De greenkeepers kunnen zelf het waterpeil regelen en dat was ook de afgelopen droge zomer een uitkomst, vertelt Klaver. 'Nu moeten wij weer voldoende voorraad gaan aanleggen.' Er is sinds de komst van Klaver al veel bereikt. Met name de aanleg van 96 kilometer nieuwe drainage heeft ervoor gezorgd dat de baan eigenlijk altijd speelbaar is. 'We zijn ook elke dag gaan maaien en meer gaan bezanden. De afgelopen vier jaar wordt er per maand 25 ton zand per hectare op de fairways gestrooid.' Twee jaar geleden is de beregeningsinstallatie gemoderniseerd en om de extremere klimaat-

condities het hoofd te bieden, wordt er meer doorgezaaid, worden wetting agents ingezet en worden andere grassoorten gebruikt. De duurzaamheidsambities zijn zichtbaar in steeds meer elektrisch aangedreven machines, handgereedschap op accu's, een autonome maaier en ballenraper op de drivingrange en zonnepanelen op de daken. De baan beschikt over een GEO-certificering, maar het ondertekenen van het duurzaamheidsconvenant van de NGF vindt Klaver nog een stap te snel. Ook op deze baan zijn dollarspot en andere plantziekten namelijk nog regelmatig lastig te bestrijden en dan is het volgens het greenkeepersteam handig om een toegestaan middel achter de hand te hebben. 'Als je ziet wat er allemaal in de akkerbouw gebruikt wordt, dan is die enkele keer dat wij iets gebruiken te verwaarlozen. Het is allemaal een beetje scheef.'

Brainstormen

Hoe iedereen afzonderlijk hierover en over andere onderhoudszaken en toekomstplannen denkt, is tot uiting gekomen tijdens een herfst-sessie in een strandtent waarbij ook de voorzitter annex baancommissaris van de partij was. 'Het is de eerste keer dat wij op deze manier met elkaar brainstormen over het werk. Dat is natuurlijk heel goed en ik ben benieuwd wat er allemaal uitkomt', vertelt Klaver als wij na het interview begin oktober samen nog een rondje over het terrein rijden. Inmiddels weet hij wat deze sessie opgeleverd heeft. Het zal het team in elk geval nog sterker maken om samen de kwaliteit van deze baan te blijven bewaken.

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!